

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387520304/facsimile.pdf> (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Noveller

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Karen hun snowwed sæ hal omkring,  
Aa sat hinne Pann immod Stokken.  
Uhlen tuded i Kjerketmen,  
Po Raahnen gohled han Kokken.  
Hunnen tuded mod Kjerkepuet,  
Aa Kartern mjawwed i Aahnen.  
Føst saa doh hun den unge Muer,  
Aa ræe bagætter kam Baanen.  
»No blywwer han nok ifræ Daerens –  
Saa den faasmeddele Kwinn –  
»Htwo mod haa Do faat wal aa Karen?»

Vinteren lidd, aa Fororet kam,  
Aa Staeren po Gowlen han saang:  
»Goer hær inno din usselig Pjal!  
Kan ikki Dæ Tiden blyw laang?»  
»Mød længer den skal ikke heller blyww!»  
Saañ Ejler; han gik te et Træ.  
Han han hans Huesbond aal i en Løk –  
»No skal A raa kom hæfræ!»  
Saa saah han Faawal te Wahren,  
Aa putted hans Howwed derin –  
»Gu naah mæ! No kommer A, Karen!»

---

»De war eisen en sølle jen!» saah han Jepp. – »En wa saa bedrøwwele,»  
saah An Cathrin. – »En wa saa grussele,» saah Kjen Muotes. »Syng wos  
jen da: goer let mier faanøwwele! Kjen Pæjster!» – »Læ no Enaahn  
syng!» swuert hun »sin I ett æ faanøwwed mæ den hæhr.» – »Ito!»  
saah Wollé Hannsen, »A ær et grum te aa syng; men A ku faatæll Jer  
en bette Histaarri, dær æ haatte lissom e Vihs, undtawwen de, te en  
fot en bæjr Æhn.» – »Ito! læ wos saa fo en!» saah e Skwolmæjster;  
»men gjør en ett faa laang!» – »A ska ett gjør en længer end en ær»  
suort han. Aa saa snøed han hans Nies, aa tow ve.

»Vi kinne jow aalsammel de hæ bette kon Bøj, di kalle »Skææ.»